

Isten igazságos és igazol

Egyes teológusok között az a közös, hogy Isten Krisztusba vetett hit által „mintha” igazságosnak nyilvánítaná az embert, vagyis fenntartással éltek. Egyesek számára, és közülük kiemeljük Dr. Scofieldet, „Isten igaznak nyilvánítja a bűnöst”, vagyis azt állítja, hogy Isten „nem teszi igazgá embert”.

Isten igazságos és igazol

A „megigazulás” (Dikaiosis) szó, amikor Pál apostol használja, az igazra utal, ugyanúgy, ahogy Dávid zsoltáríró a „megigazulás” (hitsdik) szót arra használja, hogy Istenre utaljon, mert Ő valóban Igaz.

Pál apostol egy görög szót használ, amely ugyanazzal a jelentéssel bír, mint a héber „igazolás” szó, hogy a keresztényekre utaljon, mert ők valóban igazságosak “... tehát igazad van, amikor beszélsz ...” (Róm 3: 4; Zsolt 51: 4) . Azok, akik hisznek, új és különleges állapotban jönnek létre: az igazi igazságosság és szentség (Ef 4:24).

Az igazoláshoz az Újszövetségben használt kifejezések görögül: Dikaios (csak); Dikaiosis (igazolás, védekezés, jogigénylés), és; Dikaioo (tisztességesnek lenni vagy elismerni). Az Ószövetségben a kifejezés hitsdik, ami azt jelenti, hogy a bíróságon kijelentjük, hogy valaki betartja a törvényt (2Móz 23: 7; 5Móz 25: 1; Péld 17:15; 5:23).

Amikor Isten kijelenti, hogy az ember igazságos, vagyis igazol, kijelenti azt, ami igaz, mert Isten nem hazudhat.

Miért pont a fenti állítás? Mivel egyes teológusok között megállapítást nyert, hogy Isten az embert “mintha”

igazságosnak nyilvánítaná, csak a Krisztusba vetett hit révén, vagyis fenntartással él. Néhányan közülük kiemeljük Dr. Scofieldet: „Isten igazságosnak nyilvánítja a bűnöst”, vagyis kategorikusan megerősíti, hogy Isten „nem teszi igazgá az embert”.

„A hívő bűnös igaz, vagyis igazként kezelhető (...) A megigazulás az isteni elismerés cselekedete, és nem azt jelenti, hogy az ember igazgá válik.” Scofield Bible with References, Rom. 3:28, p. 1147.

Most Isten soha nem jelentené ki, hogy az ember igazságos, mivel valójában nincs igazságos állapotban. Elképzelhetetlen, hogy Isten kijelentse és igazként kezelje azt, amit nem tesz igazgá. Hogyan ismerhette fel Isten valamit, ami nem olyan, mint amilyen?

Tudjuk, hogy Istennek van ereje olyan dolgokat nevezni, amelyek nem olyanok, mint amilyenek voltak (Róm 4:16), de soha nem vallotta volna igaznak a bűnösöt. becsületes; mert nem igazolom meg a gonoszokat "(2Móz 23: 7).

Ha Isten nem igazolja a gonoszokat, hogyan lehetséges a bűnös igaznak nyilvánítása?

Pál apostol helyesen kijelentette, hogy "a bűn igaza meghalt" (Róm 6: 2-7). Ha az első tétel igaz, akkor a második is igaz, mivel a második az elsőtől függ.

Ily módon a „megalapozott” szó igaz gondolatot fordít, mivel mindenki, aki hitt, Krisztussal halt meg.

Amikor Pál apostol a „megigazulás” szót használja, valami igazat tart szem előtt, vagyis azt, aki meghalt, teljesen megigazítja a bűn!

Ha az öreget Krisztussal keresztre feszítették, akkor kit igazol meg (igaznak nyilvánít) Isten?

Tudjuk, hogy Krisztust az emberiség bűnei miatt szabadították

meg, és amikor hisznek benne, meghalnak és eltemetik őket.

Tudjuk, hogy Jézus feltámadt a halálból, és hogy Vele együtt feltámadtak, akik hittek:

“Ezért ha már feltámadtatok Krisztussal, keressétek a fentieket, ahol Krisztus az Isten jobbján ül.” (Kol 3: 1) .

Az „igazolás” (igaz kijelentés) az új emberre esik, aki Krisztussal együtt feltámad a halálból. Csak az új teremtményt nyilvánítják közvetlenül Isten elé, mert új igazság, szentség és igazság teremtette meg.

A bűnös soha nem lesz igazságos, mert az öreg ember, aki bűnös, Krisztussal együtt keresztre feszítetik “Mert tudjuk, hogy öreg emberünket vele együtt keresztre feszítették ...” (Róm 6: 6). A bűnös soha nem igazolható meg Isten előtt, hanem Krisztus keresztye által hal meg.

Az a bűnös, aki hit (evangélium) útján elfogadja Krisztus áldozatát, együtt hal meg vele, és amikor feltámad, Isten szerint egy új teremtés (teremtett) feltámad igazi igazságban és szentségben. Ezt az új embert közvetlenül Isten előtt nyilvánítják.

Az „igazolják” és „igazolják” szavak jelentése: „tisztességesé”, „tisztességesé”, „igazságosnak nyilvánítani”, „egyenesnek nyilvánítani” vagy „bűnösségtől mentesnek és büntetést érdemlőnek nyilvánítani”. Amikor Isten igazi igazságosságban és szentségben teremti meg az új embert, akkor a fenti igékben leírt összes cselekedetet végrehajtja.

Ezt a nyilatkozatot Istentől csak az kaphatja meg, aki igazságosan van megalkotva, vagyis csak az Isten szerint létrehozott új ember kaphatja meg Istentől a nyilatkozatot: igazságos.

„És öltöztess fel az új embert, aki Isten szerint igaz igazságban és szentségben teremtett ...” (Ef 4:24).

Az új ember, akit Isten teremtett Krisztus Jézus által, vagyis aki feltámadt a halálból, igazi igazságosságban és szentségben jön létre, így amikor Isten igaznak nyilvánítja, akkor arról beszél, ami igaz, teljes és hatékony állapotról Ma.

„Bűneinkért szabadult meg, és megigazulásunkért nevelkedett fel” (Róm 4:25);

„... Mert aki meghalt, megigazul a bűntől” (Róm 6: 7)

E két verset szemlélve egyértelmű, hogy Jézust a bűnösök bűne miatt szabadították meg (ha az emberiség nem vétkezett volna, nem lenne szükség arra, hogy Krisztus meghaljon), és ha vele együtt hal meg, akkor teljesül Isten igazságossága, mivel a bűnös megkapja azt, amit Isten igazságossága határoz meg: a halált.

Aztán az, aki meghalt, Istentől született és az Atya Isten dicsőségére emelkedik, mivel azok, akik hisznek, Krisztussal együtt felkelnek. Ily módon megigazul, vagy igaznak nyilvánul, mert ennek érdekében Krisztus feltámadt a halálból: „megigazulásunkért feltámadt” (Róm 4:25).

Ha valaki nem fogadja el azt az érvet, miszerint a keresztények valóban igazak, akkor arra is következtetni kell, hogy Krisztus nem feltámadt. Ha Krisztus feltámadt, akkor tény, hogy a keresztények vele együtt keltek fel, és igaznak nyilvánultak.

Amikor az öreg ember Krisztussal együtt meghal, Isten igazságos. Amikor Isten létrehozza az új embert, akkor ő az igazoló. Minden ellentmondás nélkül: Ő igazságos és igazoló.

A Biblia azt mondja, hogy mindazok, akik hisznek Jézusban, hatalmat kapnak a teremtésre (teremtésre), Isten gyermekei. Az öreget keresztre feszítették, megölték, eltemették, és egy új ember lép fel a halálból. Ezt az új embert igazságosnak nyilvánítják.

Pál kifejezte, hogy "aki meghalt a bűnre, az közvetlenül Isten előtt van", mert a bűnnek való halál feltétele ugyanaz, mint Isten számára "élet". Aki újból létrejön az evangélium révén, amely Isten ereje mindenki számára, aki hisz, igazolva van (igaznak nyilvánítva), mert ő egy új teremtmény, amelyet igazi igazságosságban és szentségben hoztak létre.

Éppen ezért Pál kijelenti: "Aki bűneinkért megszabadult, és megigazulásunkért feltámadt" (Róm 4:25).

Az az ember, akit Isten előtt igaznak nyilvánítanak, nem az, aki meghalt, hanem az, aki feltámadt a halálból, vagyis a Krisztusban újból létrehozott új teremtmény.

Amikor Pál apostol azt mondja, hogy aki halott, megigazul a bűntől, akkor a következő vers ötletét tartja szem előtt: „Mert Krisztus halt meg, vagy inkább, aki feltámadt a halálból, aki Isten jobbán van, és közbenjárjon értünk "(Róm 8:34).

Aki meghalt a bűnre (vagy inkább), aki Krisztussal együtt feltámadt, azt megigazították, vagyis igazságosnak nyilvánították Isten előtt.

Egyesek úgy gondolják, hogy Isten részéről az igazság kinyilatkoztatása a jövőben hatékony lesz, és hogy a jelenben az embernek csak nyilatkozata van arról, hogy mi fog történni később. Az igazolás nem így van.

“Az igazolás Isten kijelentése az új teremtmény előtte való állapotáról”

Mindazok, akik hisznek, fel vannak hatalmazva arra, hogy Isten gyermekévé váljanak, olyan gyermekekké, akik nem a test akaratából, nem az ember vagy a vér akaratából születnek. Ezek a Lélektől születnek, amelyet Isten igaz igazságban és szentségben teremtett (János 1:12 -13).

Mivel csak azok igazak, akik igazságban és szentségben

születtek, Isten előtt nyilvánítják őket igaznak (Ef 4:24). Isten igazolja azokat, akik hisznek Krisztusban.

A zsoltáríró hibáit csak Isten igazságosságának kinyilvánításának módjaként ismerhette fel. Senki nem lépheti túl a zsoltáros tettét.

Mielőtt azonban az embert igaznak nyilvánítaná, Isten valami rendkívülit tesz: az előre meghatározott büntetést alkalmazza a bűnösökre (halál), hatalmával (az evangéliummal) új teremtményt generál, és az új embert igazságosnak nyilvánítja maga előtt. .

Az igazolás révén Isten sokrétű bölcsessége ismertté válik a fejedelemségek és a hatalmak között!